

A Rendszerkockázati Szempontból Fontos Fizetési Rendszerek Működésének Alapelvei

- I. A rendszernek szilárd jogi alappal kell bírnia minden vonatkozó joghatóság szempontjából.
- II. A rendszer szabályzatait úgy kell megfogalmazni, a rendszertagok pontosan megérthessék, hogy a rendszertagsággal járó egyes pénzügyi kockázatfajták az adott rendszerben miként jelentkeznek.
- III. A hitel- és likviditási kockázatok kezelésére egyértelmű eljárási rendet kell kialakítani. Ebben fel kell sorolni a rendszer üzemeltetőjéről illetve a rendszertagok kötelezettségeit, és megfelelően ösztönöznie kell a kockázatkezelést és a kockázatok korlátozását.
- IV. A rendszernek azonnali, végleges kiegyenlítést kell biztosítani az értéknapon, lehetőleg napközben, de legalább a nap végén.
- V. Többoldalú nettósítást végző rendszernek minimálisan biztosítani kell a napi kiegyenlítések megfelelő időben történő befejezését, még akkor is, ha a legnagyobb egyedi nettó pozícióval rendelkező tag képtelen kiegyenlíteni tartozását.
- VI. A kiegyenlítésre használt pénzeszköznek lehetőleg jegybankkal szembeni követelésnek kell lennie; amennyiben más pénzeszközt használnak, annak hitelkockázata nem, vagy csekély, likviditási kockázata nem, vagy csekély lehet.
- VII. A rendszert nagyfokú biztonságának és működési megbízhatóságának kell jellemeznie, és megfelelő tartalékmegoldásokat kell biztosítani a napi feldolgozás időben történő befejezése érdekében.
- VIII. A rendszernek olyan eszközként kell szolgálnia a fizetési forgalom lebonyolításához, ami praktikus a használóinak és hatékony a gazdaság számára.
- IX. Objektív rendszertagsági feltételeket kell meghatározni, és azokat nyilvánosan ki kell hirdetni. Ennek lehetővé kell tennie a szabad és tisztességes hozzáférést.
- X. A rendszer irányítási rendjének hathatósnak, elszámoltathatónak és átláthatónak kell lennie.